

מ"ת 48151/12/22 - מדינת ישראל - נגד עדי מזרחי (עציר) -

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 48151-12-22 מדינת ישראל נ' מזרחי(עציר)

לפני כבוד השופט שמואל מלמד

מדינת ישראל - ע"י עו"ד כנרת מור ועו"ד אביב בר אור המבקשת

נגד

עדי מזרחי (עציר) - ע"י עו"ד אמיר ברכה ועו"ד ישראל בוזנח המשיב

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו במסגרת תיק פלילי 48193-12-22.

2. כתב האישום אשר הוגש נגד המשיב ביום 22.12.22 המייחס לו עבירות אלה:

- רצח - עבירה לפי סעיף 300(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

- השמדת ראיה - עבירה לפי סעיף 242 לחוק העונשין.

- שיבוש מהלכי משפט (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

- קשירת קשר לביצוע עוון (שיבוש מהלכי משפט) - עבירה לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין.

- איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

3. עובדות כתב האישום הן כדלקמן:

בתאריך 23.11.22, בשעה 18:28, יצא הנאשם מביתו, ברחוב יוטבתה 11, חולון (להלן: "בית הנאשם") כשהוא רוכב על קטנוע ימאהה, מסוג T-MAX, ל.ז. 84-633-82, המצוי בבעלותו (להלן: "האופנוע").

בשעה 18:30 או בסמוך לכך, הגיעו מר יורי וולקוב ז"ל, יליד 1970 (להלן: "המנוח") ובת זוגו, הגברת ילנה גולטיאייב, לילדת 1973 (להלן: "ילנה") לצומת הרחובות אילת ושדרות יוספטל, חולון (להלן: "הצומת") וחצו את רחוב אילת, במעבר החצייה, באור ירוק, ממזרח למערב (להלן: "מעבר החצייה").

אותה עת, רכב הנאשם על האופנוע בנסיעה מהירה, ברחוב אילת מדרום לצפון, והמשיך בנסיעה על מעבר החצייה, כשאור אדום בכיוון נסיעתו ועצר רק לאחריו, וזאת בשעה שילנה והמנוח חוצים את מעבר החצייה. ומשהבחינה ילנה, כי הנאשם רכב על האופנוע באופן המסכן הולכי רגל, ולאחר שסיימה את חציית מעבר החצייה, צילמה את הנאשם תמונה אחת, באמצעות מכשיר הטלפון הסלולרי (להלן: "הצילום") וביקשה להמשיך בדרכה ולחצות את רחוב יוספטל מדרום לצפון על מעבר החצייה (להלן: "מעבר החצייה"), כשבשלב זה המנוח נפרד מילנה ופנה לכיוון דרום.

משהבחין הנאשם כי ילנה צילמה אותו, נסע בעקבותיה, תוך שהוא חוצה את הצומת באור אדום ובניגוד לכיוון התנועה, באופן המסכן את משתמשי הדרך. הגיע לילנה, חסם את דרכה עם אופנועו, על מעבר החצייה, באופן מאיים ובכוונה להפחידה, ודרש ממנה למחוק את הצילום. בתגובה, אמרה לו ילנה: "מה אתה רוצה ממני? לך אתה מפה" והחלה לצעוד במעבר החצייה, כשהנאשם המשיך לנסוע אחריה על מעבר החצייה, התקרב אליה, שב וחסם את דרכה באופן מאיים ובכוונה להפחידה, וחזר על דרישתו כי תמחק את הצילום.

בשלב זה, הבחין המנוח במתרחש, חצה את מעבר החצייה, כשהוא פושט את ידיו לצדדים, כשכפות ידיו חשופות ושאל את הנאשם "מה קרה? מה קרה?". המנוח נעמד בין ילנה לנאשם, תוך שהוא נוגע קלות במרפקו הימני של הנאשם, שב ושאל אותו: "מה אתה רוצה?" וביקש ממנו להמשיך לנסוע. ובתגובה לדברי המנוח, גמלה בלבו של הנאשם החלטה להמית את המנוח וכדי להוציא אותה לפועל, שלף הנאשם מבין בגדיו חפץ חד (להלן: "החפץ החד"), ודקר עמו את המנוח בליבו בכוונה להמיתו.

מיד לאחר מכן, נמלט הנאשם מהמקום כשהוא רוכב על אופנועו במהירות. וכתוצאה מהדקירה הקטלנית התמוטט המנוח על אי התנועה.

בשעה 18:38 או בסמוך לכך, הגיע לזירה צוות רפואי של מגן דוד אדום (להלן: "צוות מד"א") ומצא את המנוח שוכב על אי התנועה, מחוסר הכרה, ללא נשימה עצמונית, ללא דופק נימוש ועם חבלה חודרת באזור הפטמה השמאלית. צוות מד"א טיפל במנוח ופינה אותו לבית החולים וולפסון בחולון. בתום מאמצי החייאה ממושכים, בשעה 19:43, נקבע מותו של המנוח.

לאחר שנמלט מן מהזירה, השליך הנאשם את החפץ החד וכן ריסק ושרף את הטלפון הסלולרי שלו, במקום ובשעה שאינם ידועים למאשימה. ובסמוך לכך, קשר הנאשם קשר עם אחרים להעלמת ראיות נוספות ולשבש מהלכי משפט (להלן: "הקשר הפלילי"), באופן הבא:

א. במסגרת הקשר הפלילי, ביום 24.11.22, בשעה 12:42 או בסמוך לכך, הביא נ.ש. לנאשם טלפון סלולרי חדש בתוכנית פריפיד.

ב. במסגרת הקשר הפלילי, ביום 24.11.22, בשעה 14:12 או בסמוך לכך, הביא נ.ש. לביתו של הנאשם בקבוק ובו נוזל טרפנטין, באמצעותו ניסה הנאשם להסיר סימנים ייחודיים, שהוספו על ידו לאופנוע, במטרה למנוע את זיהויו.

ג. במסגרת הקשר הפלילי, במהלך יום 24.11.22, תיאם הנאשם עם אחרים כי ייקחו את האופנוע מביתו ויעלימו אותו. בהמשך לכך, בשעה 15:56 או בסמוך לכך, הוציא הנאשם את האופנוע מחוץ לביתו והותיר אותו ברחוב, כשהוא מונע, ואת הקסדה הניח על הכידון. דקות ספורות לאחר מכן, הגיע ע.ע. לביתו של הנאשם, ונסע עם האופנוע מהמקום.

טיעוני ב"כ הצדדים:

4. ב"כ המבקשת הגישה עיקרי טיעון בכתב וכן טענה בדיון לפני כי הסרטון היא ראייה קריטית להבנת האירוע ולראיות התביעה.

לטענתה המשיב אחז חפץ חד בידו. דבר המבוסס ראייתית מראיות שונות ואובייקטיביות שכולן יוצרות תמונה קוהרנטית. טענה ב"כ המבקשת כי בחוות הדעת יש אמירה חד משמעית של הפתולוג, כי מדובר בפציעה שהיא פצע דקירה (מסומנת בצילום בסימון 5 א) שהתלכד אליה החתך הרפואי של פתיחת החזה בבי"ח וולפסון לצורך עיסוי בחזה פתוח. הפציעה של הדקירה ביחד עם הפציעה של הניתוח, זהו האורך של 2.6 - 2.7 ס"מ שב"כ המשיב ציין בטיעונו.

ב"כ המבקשת הפנתה לסרטון האירוע וטענה כי רואים את עוצמת הדקירה, לטענתה זה לא מקרה של מישהו שהודף מישהו אלא רואים הנפת יד מלמטה למעלה ולאחר מכן הוצאת הסכין בכיוון אופקי אחר. לטענתה זה מתיישב עם ממצא תעלות הדקירה שלגביהם נאמר שמבנה התעלה היא יוצאת דופן וזאת לנוכח הזוויתיות של התנועה בדקירה. ציינה כי חוות הדעת הפתולוגית אומרת באופן חד משמעי שפצע הדקירה לפי האבחון המקצועי הוא שגרם למות המנוח (5א ולא 5ב) ולא פצע פתיחת בית החזה שלא היה פצע דקירה מעולם.

טענה כי חוות הדעת גם מתייחסת לכך שהיה מדובר בלהב קטן כפי שגם עולה מהראיות בתיק. טענה כי כלי החפץ עמו בוצעה הדקירה, לא נמצא, אך ניתן לדעת מהראיות בתיק שזה היה חפץ חד. ציינה כי המשיב שיתף פעולה תחילה, אך בשלב מסוים הפסיק לשתף פעולה ולא הסכים לבצע את ההצבעה למקום שאמר שזרק את הכלי. טענה כי אינם צריכים את הכלי. יש ראיות בתיק לביצוע דקירה באמצעות חפץ, מעצם הימצאותו ביד המשיב וגם מעצם היותו חד. בנוסף, מהאמור בחוות הדעת הפתולוגית המשלימה את התמונה של הדקירה שגרמה לפגיעה ישירה בלב ולסיבת המוות.

ב"כ המבקשת טענה כי טיעונו של ב"כ המשיב אינם סבירים, ללא ביסוס על חומר הראיית. ציינה כי הטיפול שהמנוח קיבל בבית חולים וולפסון בו הוא מתחיל לעבור עיסוי חזה פתוח. הטיפול הזה הוא שמקשה במעט על הפתולוג לקבוע נחרצות את פצע הדקירה היות והוא מתלכד עם הטיפול אך לטענתה זה לא שולל את האבחנה המקצועית והברורה שפצע הדקירה הוא המסומן 5א בעיקול שלו.

טענה כי מדובר במהימנותה ומקצועיותה של חוות דעת פתולוגית כשמנגד אין אף חוות דעת סותרת, טענה שבימ"ש זה אינו יכול במסגרת ראיות לכאורה באמת להיכנס לעומק מקצועיות חוות דעת כשאינן מנגד חוות דעת סותרת.

ב"כ המבקשת טענה כי המנוח ורעייתו לא ראו את אזור הפצע, זה היה פצע לא מדמם. מיד אחרי שרעיית המנוח מורידה לו את החולצה, המנוח מחזיק את החזה בדיוק במקום של הדקירה, מעוות את הפנים בכאב ונופל לכיוון הרצפה כשאומר "אני לא מרגיש טוב". מאותו רגע הוא לא אומר יותר כלום כי הוא מאבד את החיים שלו באותו הזמן, לפני טיפול רפואי ולפני המנתחים שפותחים את החזה, ולפני העיסוי שנעשה. טענה כי לגבי הרקע הרפואי של המנוח, נבדקו כל האיברים הפנימיים ונשללה מחלה או בעיה כלשהי. הדבר היחיד שמאבחן הפתולוג זה טרשת עורקים והוא שולל את תרומתה לאירוע.

ב"כ המבקשת טענה לעניין בגדיו של המנוח, כי הם נתפסו טרם זוהמו, ציינה כי זה דבר שכיח שבנסיבות לחץ של ביצוע קבורה הביגוד מגיע בשלב מאוחר יותר לבחינה. וכן טענה כי טענה זו ב"כ המשיב צריך לעלות בתיק העיקרי ולא לפתחו

ב"כ המבקשת טענה לעניין הודעתו של המשיב, כי המשיב בעצמו הודה כי החזיק חפץ חד אף ששינה גרסאות בעניין.

5. ב"כ המשיב טען בדיון כי מדובר בטרגדיה של אדם שעשה טעות, הוא פגע באדם אחר אבל לא דקר אותו. טען כי בשום שלב של הסרטון לא רואים שהמשיב מוציא משהו מהכיס, מוציא משהו מהאופנוע או שיש לו משהו ביד. אלא על פי הסרטון נראה המשיב נותן מכה, מחזיר את היד ואז רואים ידית או משהו מסוים ביד. טען כי אף רעיית הקורבן אמרה כי לא רואה דקירה אלא היא ראתה מכה. ב"כ המשיב טען כי כל התאוריה של הדקירה התפתחה מזה שרעיית הקורבן התקשרה למדא ואמרה "תבואו מהר, ערבי דקר את בעלי". טען כי מגיעים אנשי ההצלה למקום וכולם מלבד אחד, אמרו שאין דקירה. ובנוסף ציין אודות מזכר של שוטרת שמצוין בו שיח עם נציג מד"א שאומר לה שזה או אירוע לבבי או נפילת סוכר. טען כי זה שהעלה את ההשערה שמדובר בדקירה ע"י דוקרן היה פרמדיק בשם דניאל ברוצדקי שהוא מסר את הגרסה בתקשורת ולא נחקר במשטרה. ב"כ המשיב הפנה לסיכום ביקור ברפואה דחופה וטען כי מי שהכניס את הסכין שגרמה למותו של קורבן העבירה זה בית החולים.

ב"כ המשיב טען כי מצבו הרפואי של קורבן העבירה לא נבדק ע"י המכון לרפואה משפטית. לטענתו ככל שאין טענה בדבר סיבת מוות אחרת אלא רק בגלל פצע דקירה בלב, הוא סבור שיש לשחרר את המשיב כבר עתה.

ב"כ המשיב טען כי המכון לרפואה משפטית לא ביקש היסטוריה רפואית של קורבן העבירה. טען כי קורבן העבירה סבל מטרשת עורקים, וכי עבר שני צנתורים וסבל מסוכר גבוה. ב"כ המשיב התייחס לדוח הפתולוגי וממצאיו וטען כי הפצע המדובר עובר כחוט השני ממקום האירוע לביה"ח למכון לרפואה משפטית. אף אחד לא רואה אותו וכולם מתעלמים ממנו.

ב"כ המשיב טען כי המשיב נתן אגרוף לקורבן העבירה. וכן טען כי הנקב בלב שיש בתמונות, היה נקב אחד של 3 - 4 מ"מ. וכי חור בלב לא היה. אלא לטענתו החור נעשה מסכין שחתכה את הבשר כדי להכניס נקז. ב"כ המשיב טען כי בשטח יש פצע של 3 - 4 מ"מ, וכשמגיע לביה"ח משתמשים בסקרפל שבעל להב של 2 - 3 ס"מ שעימו דקרו לו את החזה ולטענתו כנראה בטעות חדרו ללב ואז נוצר הפצע. ב"כ המשיב טען כי בסרטון רואים תנועה מהירה וחדה, של אגרוף ואחורה. וטען כי פרטי הלבוש של קורבן העבירה הועברו למכון לרפואה משפטית 5 ימים אחרי שהוא נקבר.

ב"כ המשיב חזר על טיעונו כי חוות הדעת מלמדת על חולשת הראיות ביחס לקביעת סיבת המוות. וטען כי המשטרה התרשלה בתפקידה כשלא חקרה את אנשי הטיפול בשטח. ב"כ המשיב חזר על הכתוב בחוות דעת כי הפצע נגרם כתוצאה מחפץ חד, שזהו סכין הסקרפל לטענתו. טען כי זה מסתדר היטב עם חומר הראיות ועם חוות הדעת. ואינו צריך חוות דעת נגדית שתגיד שמברג לא עושה פצע של 2.5 מ"מ אורך.

ב"כ המשיב טען כי אינו מכחיש שהמשיב שיבש. לטענתו המשיב נלחץ. וכי אף הודעותיו במשטרה מלמד על העובדה שלא היתה שום כוונה להרוג. וטען כי ההתנהגות של המשיב אינה התנהגות של רוצח קר רוח, שמסתובב ברחוב ודקר מישהו למוות. ב"כ המשיב התייחס לסרטונים של האירוע, טען כי המשיב לא יכול היה לראות כי המנוח מתמוטט על אי התנועה. טען כי רואים אחרי האירוע שהמשיב פותח את היד ויכול היה להחזיק מצית, מפתח, או כל דבר. טען כי גם אשתו של המנוח אומרת שלא ראתה את הלהב אבל כשהוריד המשיב את היד ראתה משהו בידו. אמרה שכשהרימה את החולצה, לא ראתה דקירה. טען כי אמרה שבגלל שראתה את הקת, אז חשדה שזה סכין. טען ב"כ המשיב כי אף אחד

לא ראה חפץ חד. ב"כ המשיב טען כי אין מחלוקת שלמנוח היה פצע אחד כשבטופס רשום 3-4 מ"מ.

ב"כ המשיב טען פגיעה בזכות המשיב להגיע לחקר האמת, טען כי בשל התרשלות המשטרה המשיב מואשם ברצח ולא בעבירה אחרת. טען כי גם מעצרו של המשיב היה אלים, כלבו נורה למוות ואשתו נפצעה ברגלה. טען כי בשילוב שלל הראיות כגון דברי אשת המנוח בחקירותיה במשטרה, הודעות המשיב, הודעות העדים הנוספים ודוחות רפואיים, לטענתו לא ניתן יהיה לקבוע שיש ראיות לכאורה שהמשיב ביצע רצח.

דין והכרעה

6. מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בהליך העיקרי תלוי בהתקיימותם של שלושה תנאים מצטברים כפי הקבוע בהוראת סעיף 21 לחוק המעצרים. תנאים אלה הם: קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה; קיומה של עילת מעצר; והיעדר חלופה אשר הולמת את מטרת המעצר תוך פגיעה פחותה בנאשם. במסגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצרו של הנאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני, או לבחון חלופות מעצר אחרות.

כאשר בחינת קיומן של ראיות לכאורה בשלב הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים אינה בחינה אם להרשיע נאשם או לזכותו, אלא בחינת קיומו של פוטנציאל הרשעה. בחינה זו נעשית בתחילתו של ההליך הפלילי ולא בסופו ומכאן כי עניינה באומדן הסיכוי להרשעה על בסיס הערכת הראיות הגולמיות והמכלול הראייתי הלכאורי כולו.

לאורך הזמן גובשו בפסיקת בית המשפט העליון אמות מידה לבחינת קיומן של ראיות לכאורה בהליך מעצר, כאמור על פי הפסיקה בודק בית המשפט האם הראיות הגולמיות שבידי התביעה מקימות סיכוי סביר להוכחת אשמתו לאחר קיום הליך הוכחות. כאשר בית המשפט אינו נדרש בשלב זה לעמוד על משקלן של הראיות ומהימנות העדים, בחינה השמורה להליך העיקרי, אלא עליו לבחון האם קיים סיכוי סביר שעיבודן של הראיות הגולמיות במהלך המשפט יוביל לביסוס אשמת הנאשם מעל לספק סביר. נקבע כי אף ראיות נסיבתיות, עשויות לבסס תשתית לכאורית למעצר עד תום ההליכים, מקום שהן מצטברות לכדי מסכת ראייתית רצופה שיש בה פוטנציאל להרשעה. ולצד זאת נפסק

כי מקום בו קיים כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, על בית המשפט לשקול אם להימנע כליל ממעצר או להסתפק בשחרור הנאשם לחלופת מעצר.

7. כיוון שהסנגור הודה בקיומן של ראיות לעניין שיבוש ההליכים הרי שההחלטה תתייחס אך ורק לראיות לעברת ההמתה.

8. במפגש אקראי בין שני אנשים, בעקבות הערה שנאמרת לאדם, הוא עושה פעולה שנראית על פניה כמתן מכה בחזה של האחר. ניתן להבחין כי נותן המכה אוחז בידו חפץ שלא ידוע טיבו. כעבור מספר שניות האדם שקיבל את המכה מתמוטט על הארץ ומאבד חייו. האם ניתן לקבוע כי מדובר במוות ספונטני של המנוח? זהו סיפור המעשה לשיטת המשיב שנמסרה בבית המשפט בדיון בראיות. לטענות אלו אין לה שום הסבר ולא הישענות על הראיות

המצויות בתיק. הטענות אינן נשענות על בסיס כל שהוא מבוסס מדעית המסתמך על חוו"ד התומכת בטענות אלו בחלוף מעל שנתיים לביצוע העבירה. הדבר הבעייתי ביותר שטענות המשיב סותרות ראיות המצויות בתיק החקירה. האם בית המשפט רשאי לקבל טענה חלופית זו במסגרת דיון ראיות כהסבר חלופי לתזת התביעה, לפיה המשיב הוא שדקר את המנוח בליבו וגרם למותו.

9. לאחר שבחנתי את מלא חומר הראיות שהוצג לפניי ונתתי דעתי לטיעוני באי כוח הצדדים, לפי אמות המידה החלות בשלב דיוני זה של הליך המעצר, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית המבססת סיכוי סביר להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו.

אני מוצא לדחות את תזת ההגנה לראיות המצויות בתיק ולקבל את התזה של התביעה שמסתדרת יותר עם הראיות בתיק החקירה. אסקור להלן את עיקרי התשתית הראייתית הלכאורית לכתב האישום ולאחר מכן אנמק מסקנתי.

9.1 סרטון הנקרא - "סרטון הדקירה" - נוכחים בסרטון רוכב אופנוע, אשת המנוח והמנוח. נראה המנוח ניגש לעבר האופנוע. נהג האופנוע נראה לוקח משהו בחלקו התחתון של הכידון ולאחר מכן ידו השמאלית מונפת לאחור, מתקפלת לשם תנופה ואז יש פגיעה במנוח בחוזקה בחזה. נראה שהאופנוען אוחז בכף ידו חפץ. מהסרטון ניתן לראות כי מדובר בדבר מה שחלקו האחורי בוקק.

9.2 סרטון הנקרא - תיעוד הדקירה והתמוטטות המנוח על אי התנועה - בסרטון נראה המנוח ניגש לרוכב האופנוע, עומד מול רוכב האופנוע, כאשר חלק מגבו של המנוח מופנה לבת הזוג. המנוח למעשה עומד חוצץ בין השניים. נראה רוכב האופנוע בדקה 18:30:17 לוקח מהחלק התחתון של הכידון חפץ. בדקה 18:30:19 נותן הולם עם ידו השמאלית במנוח בחוזקה. ניתן להבחין כי המשיב אוחז בידו בדבר מה. בדקה 18:30:22 נוסע מזירת האירוע.

9.3 הודעת המשיב מיום 24.11.22 - מסר כנגד החשדות כי **"זה לא אני"** המשיך להשיב לשאלות החוקרת כי **"אני לא עשיתי כלום"**. מסר כי נתן בצהריים את האופנוע לחבר ואמר: **"אני לא יכול להגיד לך שם אני מפחד"**. מסר כי האופנוע על שמו, הוא משלם עליו אך הוא חולק את השימוש באופנוע עם שותף. מפחד לומר שמות. אמר כי **"יש להם כאילו את המפתח של השער שלי לא של הבית של השער של החצר... ונכנסים באים לוקחים אני לא יודע ספציפית מי נגע ומי לקח את האופנוע ואת מי תפסתם על האופנוע אבל אני לא רוצה להגיד שמות... אני מפחד להגיד את השם..."** בהמשך מסר כי אחרי הצהריים ישב עם חברים בפרדס ולאחר מכן היה צריך את האופנוע לקראת שבע, בכדי לשבת אצל חבר. לאחר המשך תשאול שבו המשיב לא עונה בצורה ברורה, הוא עונה לחוקרת כי נסע לחבר של אביו בת"א, ששמו "שמעון" ואינו זוכר את השעה במדויק, אלא שזה היה בסביבות שש-שבע, טוען כי אינו זוכר שעות. בהמשך מסר כי יצא בסביבות שבע וחצי. מסר כי אח"כ נאמר לו לחזור מהר לביתו ולא לצאת מהבית **"...קיבלתי כל מיני הוראות מה לעשות מה פה מה שם"**. מסר כי יודע שלקח את האופנוע ואינו יודע מי לקח. מסר כי הזהירו אותו **"שם אני אדבר יפגעו בי"**. מסר כי יודע שהאופנוע קשור לאירוע כי גם הוזהר וגם ראה בתקשורת, מסר כי **"מישהו אחד בא אלי לבית ספציפית אמר לי משהו שלא אומרים בטלפון"**. מסר כי כנראה לא סמכו עליו ולכן העדיפו להגיע בעצמם לקחת את האופנוע. בהמשך אמר לחוקרים: **"אני מעדיף לשמור על**

זכות השתיקה אני לא יודע לאיזה כיוונים זה הולך, אני מפחד באמת שאני יאכל משהו שהוא לא שלי".

9.4 הודעת המשיב מיום 26.11.22 - החקירה מתחילה כשהמשיב נסער ובוכה, מקראים בפניו את החשדות כנגדו והוא משיב: **"אני יודע, אבל אני לא רוצח...אני לא רוצח, זה היה בטעות"**. החל לבקשת החוקרים לספר את השתלשלות האירוע מתחילה. מסר לשאלת חוקר במה דקר את המנוח: **"זה היה משהו על האופנוע, זה היה משהו שתלשתי ככה, מה שזה היה, זה לא היה שום סכין ושם כלום, נשבע לך, זה לא היה סכין, תבדוק את זה גם"**. מסר כי ראה את סרטון האירוע וזה אכן הוא. מסר כי **"לא תכננתי שזה יפגע לו בלב במיוחד..."** מסר כי רצה לדחוף אותו, שיפחד ויזוז וזה כנראה פגע לו בלב. מסר כי נבהל באותו רגע והבין **"..שהחיים שלי ילכו גם.."** ומיד ברח מזירת האירוע.

מסר כי לא יודע איפה החלק ששבר מהאופנוע, כנראה נפל בזירה. מסר כי גם הוא נחתך מאותו חלק בידו. וכי אינו יודע אפילו מה זה החלק הזה שתלש. מסר כי מהפחד מסר את הטלפון האישי שלו **"נתתי אותו לחבר, ל... זרקתי אותו פשוט, אני לא יודע איפה, אני ניפצתי אותו, זרקתי אותו"**.

המשיב מסר כי כל שרצה זה לדחוף את המנוח, **"..לא כיוונתי לכלום, רציתי שיזוז ממני, הוא היה קרוב אליי מאוד, אני מצטער.."** מסר כי אינו יודע איך החלק הזה שהוציא מהאופנוע בכלל נכנס במנוח.

מסר כי אמר לחברו מוסתפא שייקח ממנו את האופנוע מהסיבה: **"אני לא רוצה קשר לכל מה שקרה בכלל"**. ומוסתפא אמר לו להשאיר את האופנוע בחוץ בחצר ושהוא יגיע למחרת לקחת, לדבריו אינו יודע מי הגיע לקחת את האופנוע.

לגבי החלק שתלש מהאופנוע, מסר כי זה היה מודבק עם דבק דו צדדי, חלק מפלסטיק שהוא הדביק לשם יופי. ולאחר האירוע הוא ניקה את האזור.

לשאלת חוקר מדוע לא השאיר כבר באותו יום את האופנוע אצל מוסתפא השיב: **"כי לא ידעתי שהבן אדם מת ושיש סרטון ושבבית חולים קבעו מוות, ולא ידעתי כמה זה חמור"**.

מסר כי התקשר לחבר בשם "נתי" ביקש ממנו טרמפנטין שמוריד צבע ומדבקות וכי נתי לא שאל בשביל מה. מסר כי עם הטרמפנטין הוריד צבע מחלקים באופנוע בכדי לשנות את חזות האופנוע לחזות המקורית שלו. מסר כי אינו זוכר אם נתי או מוסתפא הביאו לו טלפון נייד, מסר כי אינו זוכר בכלל שביקש.

המשיב מסר בחקירתו מספר פעמים את השתלשלות האירוע, חזר על כך שהתכוון להזיז, להרתיע, לדחוף את המנוח. וכי החפץ זה **"סתם אה.. חתיכת ברזל בצבע. ברזל אלומיניום, אני לא יודע מה זה, ממה זה עשוי, זה נטו ליופי....."** אינו זוכר אם הוא או חבר הזמינו את זה לפני כשנה מעלי אקספרס. ומסר כי: **"אני לא עשיתי תנועה של לדקור, אני פשוט רציתי להזיז אותו איכשהו, גם הוא עשה ככה עם הידיים"**. ואח"כ מסר כי ברח מהמחשבה שהמנוח נדקר.

9.5 הודעת המשיב מיום 27.11.22 - לשאלת חוקר איך נראה הכלי שעומו דקר מסר כי **"כלי עבודה רגיל שאני פותח איתו את הברגים לפעמים.."** מסר כי הוציא את זה מהכיסו **"תפוס בכיסא"** ולדבריו מהבהלה זרק הכל.

9.6 הודעתו של המשיב מיום 28.11.22 - שמר על זכות השתיקה לאורך החקירה.

9.7 הודעתו של המשיב מיום 29.11.22 - שמר על זכות השתיקה לאורך החקירה.

9.8 הודעתו של המשיב מיום 4.12.22 - שמר על זכות השתיקה לאורך החקירה.

9.9 הודעתו של המשיב מיום 8.12.22 - שמר על זכות השתיקה לאורך החקירה.

9.10 הודעתו של המשיב מיום 11.12.22 - שמר על זכות השתיקה לאורך החקירה.

9.11 הודעתו של המשיב מיום 15.12.22 - שמר על זכות השתיקה לאורך החקירה.

9.12 הודעתו של נתי שריפוב מיום 24.11.22 - מסר כי מכיר קרוב את המשיב כחצי שנה, נפגש עימו כארבע, חמש פעמים בשבוע. לפני שהגיע אליו לאחרונה הוא ראה את הסרטון של האירוע. זיהה את המשיב כרוכב באופנוע הטי מקס, זיהה גם את הקסדה. ומסר כי המשיב כל הזמן לובש בגדים בצבע שחור.

מסר כי המשיב התקשר אליו בבוקר של ה 24.11.22 מהטלפון של חברה שלו. וביקש שירכוש לו טלפון וכן משהו מטמבור שמוריד צבע. מסר שהם נפגשו מחוץ לבית ומסר כי המשיב **"היה כזה לחוץ, בסטרס, לא...לא כזה דיבר"**.

מסר כי בהמשך שוחחו שוב ובאחת השיחות אמר למשיב **"איך עשית דבר כזה? מה אתה מפגר? מה אתה סתום?"** מסר כי המשיב לא ענה לו ומסר כי אמר לו שזה עניין של זמן עד שיתפסו אותו. מסר כי הוא הראה למשיב את הסרטון וכן דיברו על סרטון זירת האירוע.

מסר כי המשיב השיב לו: **"חושבים בכלל שזה מישהו ערבי, לא יודעים שזה אני, אין להם איך להגיע אלי"**. מסר כי לדעתו המשיב לא ראה את הסרטון של האירוע לראשונה, כי הוא לא התרגש מזה. מסר כי מדובר בסרטון שצולם ממצלמת הרכב.

מסר כי המשיב ביקש ממנו להגיע לקחת את האופנוע ושהוא סירב, מסר שהמשיב אמר לו שהוא לא נראה כמו הבחור בסרטון, שכן הבחור בסרטון נראה יותר שמנמן. מסר כי אמר למשיב שלא עושה את זה ו**"כל המקום חם שמה.."** אמר לו שזה **"תיק קטלני"**. התרשם כי מהקול של המשיב שהוא התבאס מזה ואז סיימו את השיחה.

9.13 הודעתו של נתי שריפוב מיום 27.11.22 שעה 11:09 - חזר על גרסה שמסר כי המשיב נראה על ידו הולך עם מברג בחגורה.

9.14 הודעת של ילנה גולטייאיב מיום 23.11.22 שעה 20:30 - מסרה כי הסתכלה לאזור שבו המנוח קיבל את המכה **"ולא ראיתי כלום לא דם לא כלום.."** מסרה כי אמרה לרופא כי **"שהוא קיבל מכה ואני ראיתי בידיים של התוקף משהו חד ביד אני ראיתי ידית של אותו כלי, בגלל זה אני אמרתי שהוא נדקר"**.

9.15 הודעת של ילנה גולטייאייב מיום 5.12.22 שעה 15:01 - מסרה את השתלשלות האירוע. נרשם כי: **"העדה מדגישה שלא ראתה את הלהב של כלי הדקירה, חשבה שאותו רוכב האופנוע פשוט דחף את יורי, נתן מכה. אבל כאשר רוכב האופנוע הזיז את ידו חזרה, כף ידו נפתחה קצת - ואז הבחינה העדה שאותו רוכב האופנוע מחזיק באותו יד ידית רב צבעונית ואז חשדה שאולי זאת לא הייתה סתם מכה, אלא דקירה".**

העדה ציינה מספר פעמים במהלך החקירה כי **"הוא הביא דקירה של בנאדם שיודע לרצוח, יודע להביא כאלה מכות, יודע לעבוד עם נשק כזה, מדגישה כי בנאדם שלא רצח כבר- לא יוכל להביא מכה כזאת ישירות ללב".** ציינה מספר פעמים כי ראתה ידית צבעונית בידו של רוכב האופנוע, כאשר הזיז את ידו אחורה.

מסרה כי קורבן העבירה אמר שאינו מרגיש טוב והצמיד את ידו לחזה במקום בו קיבל את המכה מרוכב האופנוע. כן הסבירה כי כששאלו אותה אם היא בטוחה שהייתה דקירה, היא ענתה שלא, אבל ראתה את הידית ולכן היא החלה לצעוק את המילה "דקירה" או "עקירה". הדגישה כי הייתה בבלבול ולכן צעקה שצריך לבדוק את בעלה שוב.

9.16 דוח פעולה של גרידי צליל מיום 23/11/22 שעה 18:33:22 - מסרה כי אשת הקורבן מסרה כי התווכחו עם בחור על אופנוע והוא נתן אגרוף בחזה של הקורבן ולאחר מכן הקורבן התמוטט. צוין כי תחילה צוות מד"א שללו פצע דקירה ומסרו כי מדובר באירוע רפואי. לאחר מנסח הדוח צוין כי הבחין על חזה הקורבן בצד שמאל מתחת לקו פטמות שריטה הנראית טרייה. ולאחר מכן כונן מד"א מסר כי ככל הנראה מדובר בפצע דקירה קטן.

9.17 דוח פעולה של סמ"ר אשטמקר שובל מיום 23/11/22 שעה 18:33:22 - מסרה כי פגשה בזירת האירוע את אשת הקורבן, שמסרה ברוסית ואיש מד"א תרגם אותה, **"זו מסרה כי ראתה אופנוע אשר התווכח איתה ועם בעלה והיא ניסתה לצלם אותו, לפתע הביא לו מכה בחזה, לא בטוחה שראתה סכין".** ציינה בדוח כי בדיווח ראשוני של מד"א לא דובר על פצע דקירה אלא שריטה קטנה.

9.18 סיכום ביקור במחלקה לרפואה דחופה מיום 23.11.22 שעה 18:58 - מצוין כי סיבת הפניה הינה "דקירה". בחלק של תלונה בקבלה למיין מצוין: **"דקירה בבית חזה שמאל".** מצוין כי הובא ע"י מד"א כאשר בוצע לו כ-20 דקות עיסוי מכני והנשמה, לאחר אירוע דקירה בבית חזה שמאל. מצוין בדוח **"אזור דקירה בבית חזה שמאל כ-4 מ"מ ללא אמפיזימה תת עורי ללא דמם".**

9.19 דו"ח נתיחה ד"ר אלון קרספין מיום 05.01.23 - מתוך חוות הדעת מצוין הרופא הפתולוג כי בחזה בין הפטמות נמצאים 3 מוקדי התייבשות העור בקוטר עד כ-0.5 ס"מ. בגוון חום - צהבהב. בחזה מימין בקו בית השחי הקדמי, נמצא חתך ניתוחי אופקי באורך כ-4 ס"מ, מהודק באמצעות פסיקות מתכתיות. בחזה משמאל בשליש העליון באזור תת בריחי בגובה המרווח הבין צילי השני במרחק וכ-7 ס"מ מה הקו האמצעי הקדמי נמצא פצע דקירת מחט בגוון צהבהב. מחזה משמאל בגובה בין השלישים האמצעי והתחתון, במרחק כ-14 ס"מ מקו האמצעי הקדמי וכ-44 ס"מ מקו הקודקוד, נמצא קצהו הימני של פצע חתך ניתוחי אופקי באורך כ-22 ס"מ, נמשך עד קו בית השחי השמאלי האחורי הממצא מהודק באמצעות פסיקות מתכתיות. בהמשך מתאר הרופא הפתולוג את הפצע הקווי המהודק באמצעות סיכות מתכתיות. שהוא מצוין שהקצה העליון השמאלי של הפצע מתפצל מהחתך הניתוחי

שתואר בחזה משמאל. לאחר הסרת הסיכות נמצא פצע שהוא כנראה פצע את דקירה אלכסוני ימינה ומטה. באורך של 2.7 ס"מ. שולי הפצע ישרים והקצה התחתון ימני שלא נראה חד. בבדיקה לעומק, תעלת הדקירה בכיוון ימינה אחורה ומטה והיא עוברת ברקמות הרכות של בית החזה. המרווח הבין-צלעי השמאלי הרביעי, בקרום הצדר, בקרום הכפרות ובדופן החדר השמאלי של הלב. נמצאת תעלה המחברת בין שני הפצעים שהמרחק ביניהם כשלושה ס"מ. אורך תעלת הדקירה דרך דופן בית החזה כשנתיים וחצי ס"מ. אורך תעלת הדקירה דרך דופן של החדר השמאלי כשני ס"מ. בסיכום חוות הדעת נרשם כי נגרם מותו של המנוח כתוצאה מנזק חמור ללב שנגרם בעקבות דקירה בחזה (ממצא שסומן 5 א'). הדקירה בחזה נגרמה מחפץ חד בעל לפחות שפה מושחתת אחת, כגון להב של סכין או חפץ אחר דומה. מרשם כי נמצא פצע חטף דקירה בחזה משמאל (שסומן ב'5) שאורכו על פני העור כ- 0.4 ס"מ ועומקו דומה. פצע זה נגרם מחבלה חדה - ייתכן מדקירה. הממצא לא עבר דרך שריר בית החזה ולא חדר לחלל הצדר. הרופא המנתח קבע כי לא ניתן לקבוע בוודאות ממה נגרם חתך זה (ב'5) ואולם ציין כי ייתכן שהדבר קרה מחפץ בעל קצה חד, לא ניתן לשלול כי אפילו קרה במהלך הענקת טיפול רפואי. במסגרת חוות הדעת ציין הרופא המנתח כי מנגנון המוות וסיבתו, הם ממקור לבבי בעקבות פצע הדקירה בחדר השמאלי נעשתה פגיעה ביכולת היעילות של התכווצות שריר הלב, דבר שהביא לפגיעה מכנית בשלמותו, והן לפגיעה אפשרית בהולכה החשמלית של הלב. בנסיבות האלו חוסר היכולת של הלב לספק את הדם לגוף גרמה בעקיפין להפחתה בזרימת הדם מהלב דבר שגרם בסופו של דבר למותו של המנוח. בנוסף נרשם כי כתוצאה מהדקירה והנזק שנגרם ללב נגרם הצטברות של דם, דבר שגרם לכניסת האוויר לחלל הצדר ולעלייה בלחץ בתוכו. שהביא להגבלת התפשטות הריאה, כניסת האוויר לחלל הצדר והצטברות הדם גרמו לדחיקה של הריאות, שהביאה לירידה באספקת החמצן לרקמות ולקיפוח נשימתי. עוד נרשם כי כתוצאה מהדימום בחלל הצדר הן מהלב והן מכלי דם של בית החזה, הדבר הביא לאיבוד דם מהיר. ירידה חדה ומהירה בלחץ הדם גרמה לפגיעה חמורה באספקת הדם לאיברים חיוניים ומובילה למוות. שילוב של הלם לבבי, הלם תת נפחי, קיפוח נשימתי התפתחו בעקבות הדקירה בחזה, גרמו בסופו של דבר למותו של המנוח. עוד ציין הרופא כי כל אחד מהמנגנונים שפורטו יכול היה לגרום למוות בפני עצמו. במסגרת חוות הדעת התייחס הפתולוג כי לא נמצאו ממצאים חבלתיים אחרים על גופו של המנוח. כמו גם במסגרת חוות הדעת התייחס למחלת טרשת העורקים ממנה סבל המנוח אולם קבע כי לא היא זו שגרמה למותו של המנוח.

10. לאחר עיון בחומר הראיות אני מוצא לקבוע כי ההסבר של ההגנה לראיות בתיק החקירה אינו אפשרי נוכח סתירות והעדר הגיון שבגרסת ההגנה. הסבר ההגנה וגרסת המשיב במסגרת דיון ראיות אינו מסתדר עם הראיות המצויות בתיק החקירה. ב"כ משיב טען כי המשיב לא דקר את המנוח, אלא נתן לו מכה בחזה. בנוסף טען כי המשיב לא הוציא דבר. טענה זו סותרת לחלוטין את גרסתו של המשיב עצמו כפי שהיא עולה מחקירתו השנייה מיום 26.11.22 וחקירתו השלישית מיום 27.11.22 בה הודה כי דקר את המנוח עם מברג. הסתירה של התזה החדשה סותרת את גרסתו במשטרה, הן לעניין העובדה כי המשיב דקר את המנוח והן לעניין העובדה כי הוא אחז בדבר מה בידו. הסרטון סותר לחלוטין גרסה זו. בסרטון ניתן לראות בבירור כי המשיב לוקח משהו מהאופנוע הוא אחז אותו בידו מניף את ידו לאחור תוך כדי תנופה הולם במנוח. ידו נהדפת לאחור וניתן לראות כי הוא אחז בדבר עגול שמרכזו בוהק. הגרסה לפיה המשיב לא דקר את המנוח, היא גרסה שאינה מסתדרת עם מה שנראה בסרטון ועם גרסתו במשטרה.

11. טענתו השנייה של הסנגור במסגרת הדיון בראיות גם היא נסתרת. הטענה כי אשת הקורבן לא ראתה דקירה וגם במד"א מלבד הפרמדיק אף אחד לא ראה דקירה. בשתי ההודעות הראשונות של אשת המנוח היא מציינת כי חשדה שמדובר בדקירה. היא ראתה את המשיב הולם במנוח, תוך שהיא רואה שהוא אוחז בידו בעצם כלשהו. מיד היא הסיקה כי המנוח נדקר. החשד כי המנוח נדקר גרם לה לבקש לראות את בית החזה של המנוח וניתן לראות זאת בסרטון. המנוח ואשתו עומדים על אי התנועה והמנוח מראה לבת הזוג את בית החזה. העובדה כי השניים לא ראו את סימני דקירה קשור בצורה ברורה לממצאים בנתיחה מדובר בסנטימטרים בודדים של דקירה בחלק החיצוני של בית החזה. משכך לא ראתה בת הזוג את הדקירה, אולם לא ניתן להתעלם כי מיד לאחר הדקירה המנוח מתמוטט על אי התנועה.

12. גם העובדה כי מד"א שהגיעו למקום לא ראו את הדקירה מלבד הפרמדיק, אין לה שום אחיזה בחומר החקירה. אציין כי בניגוד לטענתו של הסנגור נרשם בדוח הרפואי של מד"א "תלונה עיקרית: החייאת טראומה, חבלה חודרת בחזה שמאל." לא ברור לי מהיכן שאב הסנגור כי נציג מד"א לא ראה שמדובר באירוע דקירה. בהמשך הדו"ח מצוין בדוח מד"א כי המנוח שכב על אי תנועה, מחוסר הכרה, ללא נשימה ספונטנית, כאשר נרשם בדוח "נצפתה חבלה חודרת באזור פטמה שמאל". דוח מד"א מדבר בעד עצמו, הוא סותר לחלוטין את טענת הסנגור לפיה במד"א לא ראו דקירה מלבד הפרמדיק.

13. הסבר הסנגור כי כל מה שעשה המשיב, הוא להלום בחזה של המנוח, אינו מסתדר עם התוצאה הקטלנית. אם אכן גרסתו כי הוא סה"כ הולם בבית החזה של המנוח הרי שתוצאות הנתיחה סותרות לחלוטין את סיבת המוות לה טען הסנגור. במסגרת חוות הדעת הפתולוגית אין שום הסבר שיש בכוחו להסביר את מותו של המנוח כתוצאה ממכת אגרוף. המנוח התמוטט כבר במקום האירוע ולמעשה נעשו מאותו רגע ניסיונות החייאה של המנוח.

14. טענה נוספת שאינה נתמכת כלל בחומר הראיות, היא שמותו של המנוח נגרם כתוצאה ממחלות רקע ובנוסף נטען כי "הדקירה" שנמצאה בגופו של המנוח נגרמה כתוצאה מהטיפול הרפואי במנוח. טענה זו היא טענה שאין לה שום בסיס בחומר הראיות. המשיב לא הגיש שום חוות דעת התומכת בטענה זו. ההפך בחו"ד הפתולוגית נרשם בפירוש כי נשללה אפשרות שסיבת המוות אינה הדקירה הקטלנית. לא ניתן להתעלם מהעובדה כי מדובר בתיק המתנהל כבר למעלה משנתיים ואם היה בידי המשיב להציג חוות דעת כזו היה עושה כן. חוות הדעת המצויה בתיק החקירה מתייחסת לדקירה, מציינת באופן מפורש כי מדובר בדקירה שנגרמה מעצם חד. הרופא הפתולוג מתייחס לאפשרות כי נגרם ללב נזק גם כתוצאה מניסיון ההחייאה, אולם חוות הדעת יודעת להפריד בין הדקירה שנגרמה כתוצאה מאירוע האלים לבין החתך שנגרם כתוצאה מניסיון ההחייאה. חוות הדעת מתייחסת להבדלים שבין הפגיעות בלב וכן התוצאות שגרמו כל אחת מאותן פגיעות. ניסיונו של המשיב לקשור בין הפגיעות השונות בלב אינה מבוססת על שום חוות דעת שיש בכוחה לאשש טענה זו. כיוון שחוות הדעת הפתולוגית מסבירה בצורה הגיונית את מנגנון הפגיעה במנוח והיא היחידה הקיימת בשלב זה בפני בית משפט. אני מוצא לדחות את הטענה החלופית של המשיב כי מותו של המשיב נגרם כתוצאה מהטיפול בו. גם הטענה כי המשיב נפטר ממחלות רקע אינה מבוססת על דבר מלבד ספקולציות שאין להם שום בסיס עובדתי והן סותרות לחלוטין את חוות הדעת של הרופא הפתולוג.

15. לא ניתן להתעלם מהטענות שהעלה ב"כ המשיב הסותרות את אמירות המשיב, כפי שהן את חקירת המשיב ביום

26 לנובמבר 2022. למעשה המשיב מודה בביצוע העבירה הוא לא נותר במקום כדי לוודא את תוצאת מעשיו. גרסתו במשטרה, די בה כדי להביא למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה כנגדו. המשיב במסגרת ניהול ההליך יצטרך להסביר את הדברים שהוא אמר במשטרה. לא מצאתי בטענות שהעלה סיגור שום ראיה לחקירה לא הוגנת. כל שיש לפני כעת בשלב הנוכחי, לעיין בחומר הגולמי מבלי שאני יכול לקבוע מהימנות דבריו של המשיב, להתייחס לדבריו במשטרה כדברים שנאמרו בצורה ספונטנית ויש בהם מן האמת. לגרסתו של המשיב בשלב הראשוני של החקירה הוא אכן דקר את המנוח הוא לא סבר כי הביא למותו. הוא עזב את המקום וכאשר בהמשך נודע לו כי תוצאות מעשיו היו קטלניות הוא ניסה לשבש את החקירה.

16. בהיעדר תשתית ראייתית שיש בכוחה כדי לאשש את טענות המשיב וגרסתו כפי שהועלתה בדיון בראיות אני מוצא לדחות את התזה של ההגנה לאירועים בכתב האישום. מנגד הראיות הקיימות בתיק החקירה מאששות את תזת התביעה. הגיונם של דברים אינו תומך בגרסה של המשיב לפיה כל שהוא עשה, זה נתן מכה בחזהו של המנוח, שכן אם ככה היו פני הדברים לא היו צריכים כלל להיות סימנים בחזהו של המנוח בשלב שבו מד"א הגיע לשטח. שכבר אז נצפית חבלה חודרת באזור פטמה שמאל. אם אכן גרסתו של המשיב הייתה יכולה להתקבל וכל מה שהוא עשה זה מתן מכה בחזהו של המנוח הייתה צריכה להיראות במקום המכה, חבלה יבשה ולא חבלה חודרת כפי שנצפתה על ידי מד"א. לאחר עיון בחומרי החקירה אני מגיע למסקנה כי כבר בשלב הראשוני בטרם נפתח בית החזה של המנוח ובטרם דיקור בית החזה של המנוח, נעשה שימוש בכלי חד בעת הפגיעה במנוח.

17. סוף דבר, אני מוצא לקבוע כי מתקיימות ראיות לכאורה ברמה הנדרשת בשלב הנוכחי לגבי עבירת ההמתה, שיש בכוחן להביא להרשעתו של המשיב בעבירה המיוחסת לו. אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה לגבי עבירות שיבוש ההליכים וזאת בהסתמך על הסכמתו של המשיב לקיומן של ראיות כאלו.

ניתנה היום, ד' אדר א' תשפ"ד, 13 פברואר 2024, בנוכחות הצדדים.